

Bratislav Ljubišić

ALEKSANDAR JERMOLENKO, akvareli

6 – 16. septembar 2005.

Ako ste pasionirani posetilac likovnih izložbi najpre će vam pasti u oči da oni koji su u suštini autodidakti nastoje da pronađu novu tehniku, da pronađu teme koje niko do njih nije obrađivao i ono što je najbitnije način da pokrenu pitanje koje će biti sve to. Ta potreba da se ustanovi kako sve počinje od vas i da pre toga nije bilo ništa vredno pažnje – uglavnom nema neke dodire sa umetnošću. Osim što se u njoj nalaze takvi naumi. Istina ima tu nijansi i valja razlikovati one najdrastičnije od onih skoro stidljivih. U religiji, naročito hrišćanskoj i naročito katoličkoj varijanti ima bezbroj onih što u svemu vide Božji znak i opomenu pred sam smak. I oni su ekolozi i oni spasavaju svet od zlehude sudbine. Poznata je krilatica da nikada nije kasno da se pokajete i da postanete bogumili, mislim dragi a ne paterani. To sigurno košta i ako date koji prilog za spas duše – da li se to pojavljuje i u pravoslavlju? Imate sve šanse da dočekate s mirom Poslednji sud i da se obretete u Raju. I tako umetnost se bogati nastojanjima autodidakta da se dočepaju svetske slave pošto su jedini i neponovljivi, nastojanjima da vas prevaspitaju i spasu od muka sveta. Nije nezanimljivo i treba to

primiti sa onim odnosom kao što se prihvata bilo kakva neobičnost. Baš da vidimo čemu vodi i koristi.

Sve ovo je rečeno povodom izložbe Aleksandra Jermolenka u Galeriji "Singidunum". Izložba naslovljena sa "Planeta posle" upućuje nas na činjenicu da većih štetočina od nas nema. To je onaj princip: valja videti samo ono što nevalja. Sve ostalo vredno pripada nekom drugom svetu, nikako onima koje ste naumili da spasavate i da ih opominjete. Jermolenko jasno tvrdi da smo zreli da nestanemo kao što su to već predvideli maštari iz budućnosti poput Hakslija i Orvela. Pa i još nekih drugih. U jednom od brojnih citata stoji: "Hodao sam kroz nepoznat napušten grad u kojem je zloguko zvonilo zvono, a grobni bestelesni glas zvao kroz prazninu: "Zver je na slobodi! Pazite se! Zver je na slobodi!" Dakle pred nama su ilustracije urađene sa željom da se opomene čovečanstvo. Akvarel ilustracije su urađene korektno i tu nema nekih zamerki. Izlagač je očigledno sačuvao maštu mladosti u kojoj je sve moguće. A kako je sada zašao u godine dobro mu dođe da se poigra sa oslobođenim mišljenjem. Zanimljivo pretskazanje i nauk – umetnost je beskrajna i u njoj je sve moguće.

Aleksandar Jermolenko je rođen u Zaječaru 1932, diplomirao je 1958 na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Član je ULUPUDS-a od 1988. god. Bavio se ilustracijom i ovo mu je treća samostalna izložba.